

KEMENESALJA

VEGETES TARTALMÚ FÜGGŐLEN LAP

Közlés helye:
BUDAPESTI ÚJSÁGÍRÓ

Bevezető Alap és Képzőiskola:
Magyarországi Könyvtárak Egyesülete
Közlés helye: Budapest, Magyarországi Könyvtárak Egyesülete
Közlés helye: Budapest, Magyarországi Könyvtárak Egyesülete

A Balaton.

Középeurópa legnagyobb tava, itt van a szomszédságunkban. De multjáról vajmi keveset tudunk, holott a Balaton a legnagyobb magyar fürdő. Azt hisszük, olvasóinknak szerzünk örömet, amidőn egyik szaklapunkból átvesszük a szépen és érdekesen megírt cikkeket a Balaton történetéről.

A legrégebb magyar fürdő. — írja a „Fogadó” című szaklap a Balaton, mely ösmert fürdőhely lehetett már a rómaiak előtt, de igazi fejlettségre virágzóvá az ő uralmuk alatt emelkedett. Amint a melegebb nyári napok beléptek, Róma s ezenkívül különösen Aquincum és Serabantia (a mai Buda Óbuda) előkelőségei seregestül keltek utra a Balaton felé. Augustus császár és udvara, később Nero császár is, nem egy esztendőben töltött itt néhány hónapot. A tó ennélfogva, mint Petronius, a római udvar kedvence és hadvezér beszéli, nyáron a római patriciusok találkozási helye volt.

A tó somogyi oldala lakatlan volt; itt csupán vízi madarakra rendeztek vadászatot, míg az egész zalai oldalt Keszthelytől Balatonfűzfőig vagonokat érő villák és kéjlokok lepték el sűrűn.

A Keszthely közelében levő Fenék állomásánál volt mocsarakat kiszáritották, rabzolagákkal egyengették — az utakat és pusztították ki a vadakat. A legrévidebb idő alatt Fenéken kis kolónia keletkezett, melyen állandóan letelepedettek földműveléssel és állattenyésztéssel foglalkoztak.

A páduai író, Jakobo Alessio följegyzései szerint a Balaton partján Augustus császár alatt több mint 20.000 ember lakott, akik Aquincumból, Serabantiából, Aquileiából és Rómából jöttek. Különös előszeretettel laktak a római patriciusok a mai Badacsonyan, mely hely Nero alatt a legrettenetesebb orgiák és bachanáliák színhelye volt. A Balaton Augustus császár halála után, ki Fenéken még egy cirksut is építtetett (ennek romjait röviddel ezelőtt ásták ki), a római hadvezérek, méltóságok és szenátorok „üdülkertje” maradt. Ha valaki nyáron néhány hetet egy báránójú társaságában zavartalanul akart eltölteni, úgy a Balatonhoz utazott.

Nero alatt jött Badacsony divatba, mely

romszor tartózkodott hosszabb ideig a Balaton mellett, gyönyörű kastélyt építtetett magának.

Volt ezenkívül egy diszbarkája, amelyen kisebb-nagyobb utakat tett a Balatonon és a Bakony erdejében vadászott vaddisznókra Buleában gyilkoltatta meg Nero nagynénjét Messeninat, mert életmódja miatt heves szemrehányásokat tett neki.

A császár és más előkelő udvarok által kifejtett fény, pompa s az ezzel járó szórakozások persze még vonzóbbá tették a Balatont, ahová a szomszédos országok uralkodói is siettek eljönni néhány heti üdülésre. A Balatonról — írja az akkori krónikus — idillikus utak vezettek be a zöld hegyek közé. Az utak mentén s a paradicsomi völgyek ölében ékes paloták és villák emelkedtek; ezek az épületek nagy része idegen királyoknak és a római birodalom alkirályainak képezte, nyári lakóhelyét. Bugiár vagy Fonyód táján, amolyan ösmertebb kiránduló vendéglő vagy csárda létezhetett kirándulók részére.

Buleát, vagyis Badacsonyt aztán tűzvesz pusztította el s többé föl se épült. Aquincum és Serabantia hanyatlásával a rómaiak képtettek helyiségek is mindinkább elnéptelenedtek. Azután nagyot zökken a világ kereké is: Karthago megsemmisült, Róma ledőlt s ennek roppant kiterjedésű birodalmait a népvándorlással ideszakadt új népek foglalták el. Amikor a mi eleink idekerültek, már megint volt élet a Balatonon, bárha nem is a hajdanihoz hasonló, ami aztán hol gyöngébben, hol jobban ápolva, fenn is maradt napjainkig. Most pedig azon az uton halad, hogy évről-évre emelkedik a Balaton újjászervezése. Ott van már a balatoni új vasút, Balatonfüred pedig éppen sággal világlágyúvá fog fejlődni.

A földi ember sorsa.

Vallásos költemény.
1517—1917.

Szólott az Ur: „Teremtsek embert
Képnkre s hasonlóságra,
Ki uralja a földet, tengert
S méltó legyen szabadságra.”
Az Ur szava teljesedett:
És az ember teremve lett.

Az Édenkertbe lón helyezve,
Hol minden kéjtől ragyogott.
De a teremtéspek remeke:

De im az Ur megszánta őt,
A bánat miatt szenvedőt.

S teremte nőt: kedélyes szívevel
Munkabíró férfi mellé,
Ki biztató reményvel, hittel;
A csüggedőt felemelvé.
Év alkotá a férfit s nőt,
Hogy áldanak a Teremtőt!!!

Gyümölcsözve és sokasodva
Tölték be a földi teret.
S híven munkálva és dolgozva,
Tevék széppé az életet,
Egyet azonban feledtek,
Kerubkéat lengvén felettük ...

A szeretet lón elfeledve,
Rut önzés, irigység mellett,
Amikhez is társul szűzödvé
Testvér gyilkosság szűzlemlét.
S o gyilkosság, rémes átka,
Szívüket törként átjárta.

De haladt az ember mind tovább:
Bűn virágos, széles útján,
S bár az Ur irgalma megbocsát:
Végül mégis megszokálván:
Haragjában özövízzel,
Borította a földet el.

Nőe maradt meg és családja
Gonosz embertársi közötti,
Ki Jehóvaját imádvá;
Mintó barkába költözött.
Majd szünvén az Ur haragja:
Olajját hoz galambja.

És a két ég magas oltárán,
Mint örök béke szent jele;
Farka színű, szép szivárvány
Az Ur jószágát hirdette:
„Mig a föld lesz s el nem tűnik,
Velés, aratás nem szűnik.”

Sok századok, ezredek mulván,
Küzdött az ember mind tovább,
Mig egyszer a megszokás után,
Bűn tetézte újra nyomát.
És a pogányság, zsidóság,
Vadul egymás sirtját ásták.

De az Ur kiválasztott népe,
Állt, mint szikla a tengerben.
S bár a pogányság árja tépte
Bőszülten, eszeveszetten:
Itt bölcs Hellasz művésze,
Ott hős Róma fenyegette.

Mégis e nép állta szilárdan.
Mig a visszavonás átka
Helyet nem vert önmagában
Sodorván azt égő lábba,
De az Ur végre megszánta:
S neki Egyszülöttjét szánta.

S akit a nép szent hite költött:
Köztük járt az Isten fia,

**A Kemenesaljai Közg. Hitelbanknál
„OSZTÁLYSORSJEGYEK” kaphatók.**

Hirdetve a szent ígét;
Bánósnak, lelki szegénynek!

S mert: az ember egy törzsből eredt
Törvénye is, csak egy leve.
És bár emiatt sokat szenvedt,
Szegény, el még sem veszhetsz.
S e főtörvény: a szeretet,
Hatotta át a szíveket.

Es a kinek nem vala helye,
Hova fejét lehajtaná,
S szegény népét ha felkereste;
Neki szívét lelkét adá.
Szóban és tettben egyaránt,
Hinte Gileád balzsamát.

Megismerhette égi ajkját,
Ki lélek s Örök igazság.
És tanítá felebarátját
Szeretni egymást s lón a vád:
»Magat királynak vallotta
S a szent törvényt megrontotta.»

S a pompás Jeruzsálem népe,
Végso útja alkalmával,
Mikor a városba lepe;
Fogadá vig hozsanuával,
Ujtára virágot, pálmát
Hintve, hön vára királyát.

De »rasszátok-sulyos« bélegek,
Kik szenvedtek életekben,
Es ti artatlan gyermekek,
Gondos anyai kezekben:
Az áldás, mit rátok adott,
Magára atokként hullott!

Profétának és apostolnak
Nar: guby, meglővezés.
S neked Világmegváltójának,
Mi lón a díj, a fizetés?!
Keresztfára feszítettés:
A jutalom, a fizetés.

De bár sirját lepecsételték
A hatalom emberei;
A sulyos nagy követ elvették
Szerető szívek kezei,
Hittel vallák a szózatot:
»Nines itt az Ur feltámadott!«

Igy támad fel az Igazság
Ma is a sirból s eget kér.
Melytől a bűn és gazság
Rettegve és remegve fél
Tudván: a hön büntetlen,
Nem maradhat a szívekben.

Kihívád az ég haragját
Szegény, félrevezetett nép
S hogy vére »mi rajtunk«, mint vallád,
Betelt rémesen mindenképp:
Jeruzsálem pusztává lett
S földön futóvá nemzetét!

A mustár mag nagy fává lett
És a kovász erjesztővé.
Mind a kettő szépen megeredt
S a fél világot betölté.
Hit, remény, munkás szeretet,
Foglalt a szívekben helyét.

Kittzte az ember szent célját,
Mely a sirnál állhat meg csak:
»Légy tökéletes miként atyád:«
Igy szólt a szent parancsolat,
Melyre — öröm, vagy bánat ér:
Ember híven emlékezzél!

Hirdette a hegyi beszédben,
A boldogító erőket.
És előjárt szent példaképpen,
Hogy betölthessék ezeket.
Szent s igaz volt szava, tette:
Isten-emberre ez tette.

S az ember élt-halt egymásért,
Gyűlölte a testiséget;
Nem vágyott hamis mamorért,
Lelke égiekért égett!
Mint vértanu tört, szenvedett
S egy új világot teremtet!

És megahajolt előtte Róma,
Meg az egész pogányvilág:
Lettnt Jupiter és Jéhova,
Szetszóródva a szidónag
Krisztus lett minden mindenben:
Gyűlöletben, szeretetben.

És amit ő megjövendölt
Az Antikrisztusok felől;
Ők vették át a jövendőt
Az Istennek fia elől.
Es mondanak itéletet:
Az élők és holtak felől.

De a megalazódott ember,
Fellazadt a rabság ellen.
S mint vihar korbacsolta tenger,
Bűszke fejét felemelten:
Lelki szabadságra vágyott:
Meggyalólvá »e világot!«

És amit zsinatok, császárok
Kivívni nem tudtak soha;
Im az Ur egy jambor barátot
Kudort a világnak
Aki sziklaként szilárdan
Allott a viharban bátran.

S bár bűsz hullámok csapdosták
Igaz e hű sziklafalat,
S bár bűsz orkárok ostromolták
Nem tört mee a szent akarat!
Ő megállt az erős hitben,
Csüggedetlen rendületlen.

»Erős várunk nekünk az Isten!
— Hangzott az ének ajakán —
Kivülről nincs, ki segítsen,
Ha szenvedünk vészek napján:
Az Ur a mi Sionvárunk,
Segítségét tőle várunk.

»Megáll az Istennek ígéje«
— Szíve, ajaka ezt vala —
S a lelki rabságnak népe,
E vigaszt örömmel hallá;
S érte, hogy az ige, eszme,
Testet öltött, nincs elveszve.

Mért rettegél hát kicsi sereg?
Mustármag-és kovász lottél
S bár ha szived olykor kesereg,
Örök ígretet vettél:
»En vagyok Istened, atyád,
Aki híven vigyázk rád.«

Látod most is hatalmas karját,
Mint védi a kis Davidot,
Bár erős fegyverrel támadják,
Legyőzi a Goliátot.
Ne félj azért bátor nemzet:
Véd az Ur igazad mellett.

S mert istenfélelem s tudomány
Fejlett ki e nép szívében,
Azt elsajajta jó korában,
Er pedig éi és hitében.
Vallás és tudomány mellett
Ily dicső nép el nem veszhetsz.

Élő log jogban s művészetben,
Mint a latin s görög nemzet,
Melynek népe bár eltűnt nyelvében
S helyébe epigott nemzet:
Klasszikus marad és kora
S nem megy feledésbe soha!

Légy hát ember harcban, békében
Érjen bármi vészes elem;
»Az Ur erős a gyengékben«
Elestedben is felelem.
Azért küzdj, higgy, remélj, aszeress,
Hogy a földön boldog lehess.

Nemo.

H I R E K.

A kiraly nevenapján, ma délelőtt 9 órakor a helybeli apatsági plébániatemplomban ünnepélyes istentisztelet lesz, melyre az iskolákon kívül egyes hivatalok is meghívták nyertek.

A reformáció emlékünnepe. Az 1517-ik esztendőben október 31-ik napján dr. Luther Martin-95 pontban foglalt vitatételeket függesztett ki a wittenbergi vártemplom-ajtájára azon felhívással, hogy kész azoknak igazságáról a szent írás alapján bárkivel vitába bocsátkozni. Ezen felhívással és a felhívást követő vitákkal indult meg az egyháznak reformációja, amelynek áldásos hatása lett nem csak a protestáns, hanem egyéb keresztény hitfelekezetekre is. Azért igen természetesen, hogy most, az 1917-ik év október havának végével a protestáns keresztények világszerte nagy ünnepélyekkel ülik meg a 400 évvel ezelőtti megindult reformációnak emlékezését, halát adván az örökkévaló Istennek, hogy e reformáció által az Örök evangéliomot és ezzel az ur Jézusnak tisztá és igaz tanításait visszaadta a kereszténységnek; mégis, hogy a hit- és lelkiismeret-szabadságot, valamint a szabad vizsgálódás jogát érvényesül: segítette és ezzel a felvilágosodás és művelődés ügyét, de főként a hit- és erkölcsi élet javulását hatalmasan előmozdította; egyben buzdón könyörögve a Mindenhatóhoz, hogy Jézusnak szent vallását és az ő áldott lelkét erősítse meg a hívő keresztények között és árasssa ki az egész emberiségre. — Ilyen irányu négyszázados reformáció emlékünnepet tartott a helybeli evang egyház a maga templomában a mult szerdán (október 31-én) délelőtt, amidőn az áhitatra gerjedt híveknek nagy serege töltötte be a szent egyházat. Ma pedig nov. 4 én délelőtt ugyancsak a helybeli evang. templomban az egész Kemenesaljai evang. esperesség tartja a reformációnak négyszázada-

"MODIANO-CLIPSPECIALITÉ"
SODORNI VALÓ SZIVARKAPAPIRNAK ÁRA

ma
30 fillér.

1 KÖNYVECSKÉBEN 60 LAP VAN.

Minden könyvecskén rajta van a védjegy

és a gyáros aláírása

S. D. Modiano

dos emlékünnepe, amelyen előreláthatólag résztvesznek az összes lelkészek, tanítók, egyházfelügyelők, gondnokok az egyházmegyének gyűlékezeiből a híveknek seregeivel együtt, Varga Gyula esperessel és Ostffy Lajos egyházmegyei felügyelővel az élükön. Az egyházi ünnepély délelőtt 9 $\frac{1}{2}$ órakor istentisztelettel veszi kezdetét, amelyben az egyházi beszédet Mészáros István kemeseshőgyézi lelkész fogja tartani; utánna az Urvacsoa sakramentuma lesz kiszolgáltva, amely után dísz-kögyűlés tartatik a reformáció négy százados emlékeztetének megőrzésére céljából. Az ünnepélyre felhívjuk az érdeklődők szíves figyelmét.

A berni béke-kongresszus. Amint értesültünk, a Bernben megtartandó békekonferencián Pfeiffer Miklós kanonok is részt fog venni.

Eljegyzések. Medzihradzky Lajos dr. tb. szolgabíró, tart. honvédelőhadnagy, akit a honvédelmi miniszter a tábori vasutparancsnoksághoz Durazsba vezényelt, eljegyezte Rátskay István soproni felsőkereskedelmi iskolai tanár leányát: Etát. — Bayer Géza, a nemrégén megválasztott szimpatikus, fiatal alsósági körjegyző október 31-én váltott jegyet egyházasberzsényi Berzsényi Irénkével Czellódómlőn. Mindkét frigyhez igaz szívvel gratulálunk.

Tanítók gyűlése. A kemesesaljai róm. kath. tanítók kör kedden délelőtt tartotta — a háború alatt első — kögyűlést Czellódómlőn. Megelőzőleg Pálinkás Géza c. kanonok, alsósági esperesplébános és tb. elnök ünnepélyes gyűlést tartott a háború alatt itthon meghalt, valamint hősi halált halt tanítókért, kik a kör-tagjai voltak. Utánna ugyancsak kegyeletes szavakkal emlékezett meg Kováts Sándor volt alsósági kántortanítóról, ki a körnek legutóbb is elnöke volt a ki hosszás betegség után 1915. augusztusában hunyt el. Ugyancsak szép szavakkal emlékezett meg Tatay Dezső vőnőczki, Németh Gyula kemesesmagasi, Csopor Flórián nagysátrai kántortanítók- és Hackl Károly pápoczi tanító hősi haláláról. Virágh Károly al-elnök megnyitotta után számot adott az időközben történt és a kör tagjai anyagi és szellemi érdekeit érintő eseményekről. A jövő gyűlés előadójának kijelölése után a tisztikart választották meg, majd a pénztárvizsgálat megejtése és az új pénztárnoknak történt átadása, valamint a hátralékok befizetése után a gyűlés befejeztetett. Gyűlés után a tanítók közebe gyűltek össze a koronában, ahol ebéd alatt Pálinkás Géza c. kanonok-esperes emelt poharat a tanítóknak, kívánva nekik a nehéz körülmények között további kitartást, további buzgalmat. Ebéd alatt érkezett meg Hannig János, Őzentsége t. kaplányja, kenyeri plébános, kit a tanítók meleg szeretettel és ünnepléssel fogadtak. Délben a Koronában társas-ebéd volt és a jó borok mellett késő délutáni órákig együtt volt a társaság.

Terményátvevő bizottság értekezlete volt tegnap dukai Takács Márton főszoigabíró elnöklés alatt Czellódómlőn. A bizottság tagjai között vannak a járás területére megbízottak az eljárásokkal egyetemben megjelentek. Megbeszéltek az utasítások minden pontját, kiosztották az összes nyomtatványokat. A megbízottak kötelesegeiket pontos teljesítésére esküt is tettek. Munkájuk a jövő héten kezdődik.

Ima halottak napjára.

Miatyánk, a magas mennyben,
Hozzád repül hő imám:
Nézz körül e nagy temetőn,
E meghervadt szép hazán.

Nap-nap után holtak napja,
Fekete gyász öltözék,
Létet őő könnyek árja
Siralmokra öntözék.

Kebeleknek törzslakója
A fájdalmas fájdalom,
Siralomház tanya, falu,
Zokog itt a völgy, halom.

Honunk keblén, a szent rónán,
Melyről dal szól, hogy csudás,
Harctérre ír levelet a
Cifra szűrés, vén gulyás.

Füvesen sem hallatszik a
Csikós legény nótája,
Szibéria rabságában
Sir, zokog a hárfája.

Utazólan az ősi csárda
Elnémult és szomorú,
Nem lesz itt tán soha farsang,
Csak halotti csend, boru.

Ifjú lányink gyászlepelben
Járnak künn a temetőn,
S szakítlanul hervadoznak,
Mint rózsza a rózsátón.

Vézna árva gyászszirama
Visszhangzik a falvakon,
Óreg hazánk daljai
Ledőlnek a parlagon. —

Miatyánk, Te dicőő isten,
Hallgass meg őh, engemet:
Állítsd meg a vér folyását,
Szárítsd fel a könnyeket.

Olvaszd meg a nyomor havát,
Hogy jöhessen kikelet,
S fakadjon a véryomokon
Békebimbó, szeretet.

MAGYAR IMRE.

Gyászünnepe volt a polg. fiúiskolában f. hó 2-án az elesett hőők sirjainak ápolása javára. Sajnos, a közönség nem érdeklődött az ünnepelel iránt s az majdnem teljes részvétlenség mellett zajlott le. A közönséget Göttmann Bódog ny. alezredes ur képviselte. A ceekély érdeklődés mellett is 42 K 50 fillér gyűlt egybe a hőők sirjainak ápolására.

Iskolaszéki gyűlés. A czellódómlői r. kath. iskolaszék csütörtökön délután gyűlést tartott, melyen az új elnök: Kúhar Flóris dr.

vértalanul elhunyt Tamás Vazul plébános, kinek emlékét érdemeivel jegyzőkönyvileg örökítették meg. A r. k. polg. leányiskola felállításához és fenntartásához a szintén jelenlevő Baán János ideigl. nyug. plébános előadása és ismertetése után hozzájárultak. Végül folyó ügyeket intézték el.

Adományok a szegény gyermekek ruházatára. Dr. Berzsényi Jenőné Kemeses-sőmjén, Scheiber Mór Czellódómlők, verrebbe Véghe Endrőné, dr. Hethessy Elekőő 20—20 kor., Stettka Péter Czellódómlők 10 kor., Draveczky Árpád 5 kor., Bardossy Zoltánőő Alsó-mesteri 50 kor., Szent Antal persely Czellódómlők, Klein Vilmos Czellódómlők, Pfeiffer Ottó Vőnőczk 100—100 kor., gróf Cziráky György Kenyeri 200 koroná, Őrlei Márton 4 pár cipő. — Itt említtük meg, hogy mult heti kimutatásunkban az adományozók között a Kemesesaljai Takarékszerepelt 50 koronával, ezen adományt nem nevezett intézet, hanem a Kemesesaljai Hitelbank adta ezen nemes célra.

A vármegye viriliseinek névjegyzőke elkészült. A háromszáz rendes tagon kívül van 16 póttag is. Járásunk területéről a következők vannak a névjegyzőkeben: Cziráky György gróf Kenyeri 4149 K, Ostffy Lajos dr. 4144 K, Radó Elemér Kemeseshőgyész 4014 K, Nagy Sándor Egyházashegy 3967, Szentiványi Őszkál Keldő 3494 K, Szabo Károly Czellódómlők 3407 K, Berzsényi Jenő dr. Kemeses-sőmjén 2055 K, Pletnits Ferenc dr. Czellódómlők 1890 K, Weiler-Gaspar Czellódómlők 1886 K, Weisz Kálmán Czellódómlők 1828 K, Deutsch Gyula Czellódómlők 1793 K, Pfeiffer Otto Vőnőczk 1596 K, Takách Ferenc Duka 1521 K, Deutsch Mór Kemeses-sőmjén 1502 K, Rosenberger Miksa Czellódómlők 1487 K, Győmőrey György Inta-puszta 1430 K, Günsberger Ignác Alsóság 1430 K, Raffel Pál Czellódómlők 1383 K, Berzsényi Dezső Czellódómlők 1354 K, Weisz Ármán Csőnge 1351 K, id. Vidva József Kemesesmihályfa 1310 K, Horváth József Czellódómlők 1211 K, Török József Janosháza 1129 K, Hethessy Elek dr. Czellódómlők 1115 K, Góthard Egon Magyar-gyenes 1082 K, Laszlo Ferenc Czellódómlők 1054 K, Horváth Ernő Csőnge 1024 K, Honig Sámuel Czellódómlők 1016 K, Remete Dénes Janosháza 1006 K, Pálinkás Géza Alsóság 930 K, Ambrus Ferenc Alsó-mesteri 867 K, Horváth István Czellódómlők 821 K, Károlyi István Czellódómlők 821 K, Steiner Gyula Magyar-gyenes 812 K egyenes adóval. A póttagok között van Ostffy Miklós 746 K, Horváth Janos Kenyeri 728 K, Röh Pál Czellódómlők 700 koronával. — A megyében legtöbbet fizet Erdődy Sándor gróf Vep 60.536 K-t, utánna jön Mikes János gróf, megye-páspók 31.086 K-val.

Fűzfavessző-háncs. Utón-utófélen panna-szkodnak az emberek, hogy leszakad róluk a ruha, nem tudnak újat venni, mert horribilis az ára, a ruhaneműekkel a kereskedők szemlátomást hiznak, holott áruiuk legtöbb esetben elavult, régi portéka, vagy gyér és értéktelen. Most hát, mivelhogy a juta nyersanyag, mely a tengerentúlról kerül hozzánk, mindinkább elfogy és az ezt pótló len és kender nem áll rendelkezésünkre elegendő mennyiségben. — kísérletek folytak, hogy mas anyagból lehessen zsakot, ponyvát és egyéb csomagoló-anyagot készíteni. E célra a kísérletek szerint a fűzfavessző-háncs alkalmasnak bizonyult és ezért a fűzfavessző eddig értéktelenné hitt háncsat országosan fogják gyűjteni. Igen ám, abból a háncsból nem tudnak inget, alónadrágot készíteni, mi történik majd, ha nem lesz fehérnemű ruhánk, vagy ha majd egy parasztlánya is százkába kerül?

A gyufa drágulása. A gyufaárúsító központ körlevélben értesítette a nagykereskedőket, hogy a gyufa nagyban eladási árát százkatulyánként 3 K 60 fillerről 4 K 20 fillérré emelték. Ez az emelés az árakat nem egészen 45 fillérben van és mi már 12 fillérjével vásároljuk!

Rekvirálják az orgonasípotokat. A hadügyminiszter elrendelte az ön- és önnötvőz-tekéből készült és némileg is nélkülözhető orgonasípotok rekvirálását. Ugyancsak rekvirálják a rekvirált harangok köteleit is.

